Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

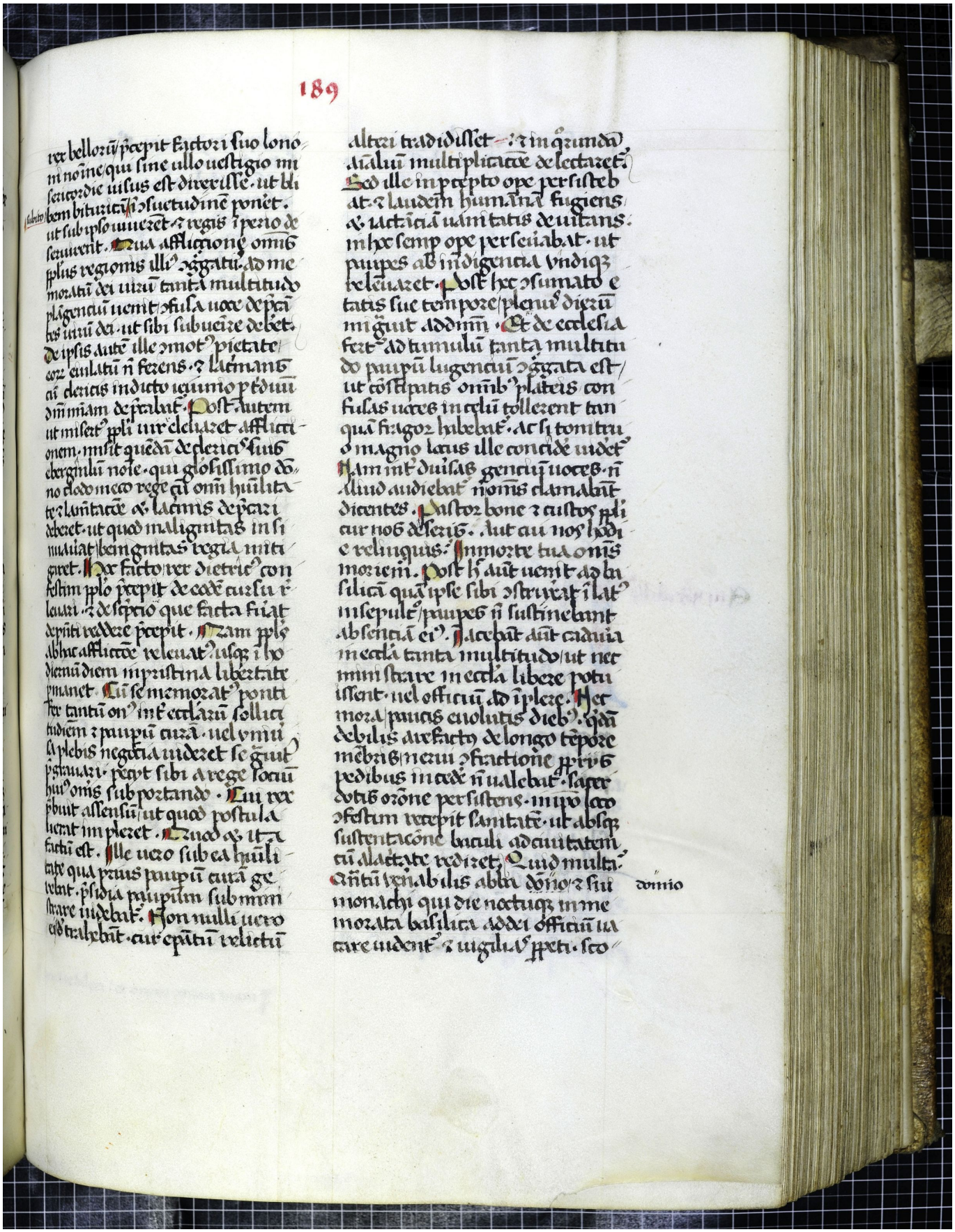

rex bellorū precepit factori suo lono
mi nomine qui sine ullo uestigio mi
serecordie uisus est diuersisse. ut bi
bem bituritū solucitudinē poneret.
ut sub ipso uiueret. et regis imperio de
seruiret. Qua afflicione omnis
plus regionis illi aggratu. ad me
moratū dei uiruū tanta multitudo
plgencū uenit. effusa uoce deprecā
tes uiruū dei. ut sibi subuenire deber.
de ipsis autē ille commot pietate
cor. anxiatū n ferens. et lacrimans
ai clericis indicto ieiunio p tdiui
dni miam deprecat. Post autem
ut miserat pli uir eleuaret afflicti
onem. misit quēdā de clericis suis
cerginlū nole. qui gloriosissimo do
no dlo meo rege qui omni humilita
te et uuitate et lacrimis deprecari
deberet. ut quod malignitas in si
muliat benignitas regia mitigaret. Hac facto rex dicte con
festim pplo precepit de cede cursu r
lauri. et de spario que facta fuiat
depiti reddere precepit. Nam pplo
abhac afflicione releuat usq in bo
diernū diem in pristina libertate
manet. Cui se memorat pontifi
cem tantū onis in ecclarū sollicitudinem et paupū curā. nel omni
si plebis negotia uideret se ginut
gratuari. petit sibi a rege socū
hui omis sub portando. Cui rex
ibuit assensū. ut quod postula
uerat impleret. Quod et ita
factū est. Ille uero sub ea humili
tate qua prius paupū curā ge
rebat. psidia paupūm sub mum
strare uidebat. Non nulli uero
eū tradebant. aut epitū relictū
alteri tradidisset. et in grunda
aualū multiplicare delectaret.
Sed ille in precepto ope persistebat. et laudem humanā fugiens
et uacticiā uanitatis deuitans.
in hac semp ope perseuiabat. ut
paupes ab indigentia undiq
releuaret. Post hec consumato e
tatis suc tempore plenus dierū
migrat ad dnm. Et de ecclesia
fert ad tumulū tanta multitu
do paupū lugencū aggrata est.
ut cōstipatis omnib plateis con
fusas uoces in celū tollerent tan
quā fragor habebat. Ac si tonitru
o magno lacus ille concidere uidet
Nam inter diuisas gencū uoces. n
aliud audiebat nomis clamabāt
dicentes. Pastor bone et custos pli
cur nos deseris. Aut cur nos lodi
e relinquis. In morte tua omis
moriem. Post hi aut uenit ad ba
silicā quā ipse sibi construxerat. ibat
in sepulc paupes n sustinebant
absentiā eius. Iacebat aut corpus
in ecclā tanta multitudo ut nec
mim stare in ecclā libere potu
issent. nel officū ad ipsere. Hec
mora paucis euolutis diebus. qdā
debilis aut fracto de longo tēpore
mēbris nerui confractione pprio
pedibus in cede n ualebat. sacer
dotis orone persistens. in pro loco
festim recepit sanitate. ut absq
sustentacone baculi ad ecclā tatem
cū alacrite redire. Quid multis
dñū reuabilis abbi dono et sui
monachi qui die noctuq in me
morata basilica addei officū ma
tare uident et uigilias pcti. seco

domio